HOTĂRÂREA CURȚII (camera întâi)

29 iulie 2010*

În cauza C-54/09 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introdus la 6 februarie 2009,

Republica Elenă, reprezentată de domnul I. Chalkias și de doamna M. Tassopoulou, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

recurentă,

cealaltă parte în proces fiind:

Comisia Europeană, reprezentată de doamna H. Tserepa-Lacombe și de domnul F. Jimeno Fernández, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

pârâtă în primă instanță,

* Limba de procedură: greaca.

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Tizzano, președinte de cameră, domnii A. Borg Barthet (raportor), M. Ilešič, M. Safjan și doamna M. Berger, judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,
grefier: domnul R. Grass,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 18 martie 2010,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursul formulat, Republica Elenă solicită anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 11 decembrie 2008, Grecia/Comisia (T-339/06, Rep., 2008, p. II-3525, denumită în continuare „hotărârea atacată"), prin care acesta a respins acțiunea sa având ca obiect anularea Deciziei 2006/669/CE a Comisiei din 4 octombrie 2006 de stabilire, pentru exercițiul financiar 2006 și pentru un anumit număr de hectare, a alocărilor financiare definitive destinate statelor membre pentru restructurarea și reconversia podgoriilor în temeiul Regulamentului

(CE) nr. 1493/1999 al Consiliului (JO L 275, p. 62, denumită în continuare „decizia în litigiu”).

Cadrul juridic

Regulamentul (CE) nr. 1493/1999

2 Articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței vitivinicole (JO L 179, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 28, p. 190) prevede:

„(1) Comisia alocă în fiecare an statelor membre o primă tranșă de credite pe baza criteriilor obiective, luând în considerare situațiile și nevoile speciale, precum și eforturile acceptate, ținându-se cont de obiectivul planului de măsuri.

(2) Dotarea inițială este adaptată în funcție de cheltuielile reale și de previziunile cheltuielilor revăzute comunicate de statele membre, ținându-se cont de obiectivul planului de măsuri și în limita creditelor disponibile.

(3) Alocările financiare între statele membre se efectuează ținându-se cont în mod corespunzător de proporția podgoriei comunitare existente în respectivul stat membru.

[…]”

Regulamentul (CE) nr. 1227/2000

3 În temeiul articolului 16 din Regulamentul (CE) nr. 1227/2000 al Comisiei din 31 mai 2000 privind stabilirea unor norme de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului, cu privire la potențialul de producție (JO L 143, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 32, p. 181), în versiunea acestuia aplicabilă pentru exercițiul financiar 2006 (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1227/2000”):

„(1) Statele membre transmit Comisiei, până la 10 iulie a fiecărui an, cu privire la sistemul de restructurare și conversie:

(a) o declarație de cheltuieli efectiv apărute la 30 iunie a exercițiului financiar în curs și suprafața totală aferentă;

(b) o declarație de cheltuieli validate la 30 iunie a exercițiului financiar în curs și suprafața totală aferentă;

(c) orice cereri ulterioare de finanțare a cheltuielilor din exercițiul financiar în curs, care depășesc alocările financiare acordate în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999, precum și suprafața totală aferentă fiecărui caz;

(d) cheltuielile estimative modificate, precum și suprafețele totale aferente, pentru următoarele exerciții financiare, până la sfârșitul perioadei prevăzute pentru punerea în aplicare a planurilor de restructurare și reconversie, în conformitate cu alocarea pentru fiecare stat membru.

(2) Fără a aduce atingere reglementărilor generale stabilite pentru disciplina bugetară, dacă informațiile pe care Comisia le cere statelor membre conform alineatului (1) sunt incomplete sau nu s-au respectat termenele, Comisia va reduce avansurile desemnate pentru cheltuielile agricole pe o bază temporară și forfetară."

4 Articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1227/2000 prevede:

„(1) Pentru fiecare stat membru, cheltuielile efectiv apărute, validate și declarate pentru un anumit exercițiu financiar se finanțează în limita sumelor notificate Comisiei în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) literele (a) și (b), cu condiția ca totalul acestor sume să nu depășească suma alocată statului membru în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul […] nr. 1493/1999.

[…]

(3) Cererile prezentate de statele membre în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) litera (c) sunt acceptate pe bază pro rata, utilizând sumele disponibile după deducerea, pentru toate statele membre, a totalului sumelor notificate în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) litera (a) și al sumelor declarate în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) litera (b), din suma totală alocată statelor membre în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul […] nr. 1493/1999. Comisia comunică statelor membre, în cel mai scurt timp după 30 iunie, în ce măsură pot fi acceptate cererile lor.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), în cazul în care suprafața totală notificată în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) litera (a) este mai mică decât numărul de hectare indicate în alocarea pentru exercițiul financiar, acordată statului membru

în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul […] nr. 1493/1999, cheltuielile declarate pentru exercițiul financiar respectiv trebuie finanțate până la o limită egală cu suprafața totală notificată, înmulțită cu valoarea medie a ajutorului pe hectar; această cifră se calculează ca un raport între suma alocată statului membru în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul […] nr. 1493/1999 și numărul de hectare prevăzute.

Această sumă nu poate depăși în niciun caz cheltuielile declarate în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) litera (a).

În sensul punerii în aplicare a prezentului alineat, se aplică o toleranță de 5 % suprafeței totale notificate, în comparație cu cea prevăzută în alocarea pentru exercițiul financiar respectiv.

Sumele nefinanțate în conformitate cu prezentul alineat nu sunt disponibile în sensul aplicării alineatului (3).

[…]

(8) Trimiterile la un anumit exercițiu financiar se referă la plățile efectiv realizate de statele membre între 16 octombrie și 15 octombrie a anului următor.

[…]”

Regulamentul (CE) nr. 1258/1999

5 Articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 160, p. 103) prevede:

„Alocările necesare pentru acoperirea cheltuielilor la care se face referire în articolele 2 si 3 se pun la dispoziția statelor membre de către Comisie, sub forma unor avansuri din cheltuielile prevăzute și efectuate în cursul unei perioade de referință.

[…]” [traducere neoficială]

6 În temeiul articolului 7 alineatul (2) din acest regulament:

„Comisia decide asupra avansurilor lunare din cheltuielile prevăzute și efectuate de agențiile de plată acreditate.

Cheltuielile efectuate între 1 și 15 octombrie sunt înregistrate ca fiind efectuate în luna octombrie și cheltuielile efectuate între 16 și 31 octombrie sunt înregistrate ca fiind efectuate în luna noiembrie. Avansurile sunt plătite statului membru cel târziu în a treia zi lucrătoare a lunii următoare celei în care s-au efectuat cheltuielile.

[…]” [traducere neoficială]

Istoricul cauzei

7 Situația de fapt aflată la originea litigiului a fost prezentată de Tribunal după cum urmează:

„6 Pentru exercițiul financiar 2006 (16 octombrie 2005-15 octombrie 2006), repartizarea indicativă a creditelor alocate în temeiul Regulamentului nr. 1493/1999 pentru restructurarea și reconversia podgoriilor a fost stabilită prin Decizia 2005/716/CE a Comisiei din 10 octombrie 2005 de stabilire, pentru anul de comercializare 2005/2006 și pentru un anumit număr de hectare, a alocărilor financiare indicative destinate statelor membre pentru restructurarea și reconversia podgoriilor în temeiul Regulamentului nr. 1493/1999 (JO L 271, p. 45). În anexa la decizia menționată, cuantumul alocării financiare indicative destinate Republicii Elene a fost stabilit la 8 574 504 euro pentru o suprafață de 1 249 ha.

7 La 10 iulie 2006, în aplicarea articolului 14 din Regulamentul nr. 1493/1999 și a articolului 16 din Regulamentul nr. 1227/2000, autoritățile elene au transmis Comisiei situația cheltuielilor legate de restructurarea și de reconversia podgoriilor în Grecia în cursul exercițiului financiar 2006, în vederea obținerii de alocări financiare. În temeiul acestei comunicări, totalul cheltuielilor respective se ridica la 6 829 204,46 euro, iar suprafața corespunzătoare era de 788,002 ha.

8 La 22 septembrie 2006, autoritățile elene au adresat o scrisoare Comisiei pentru a o informa cu privire la o eroare de redactare a datelor informatice, suprafața care trebuia luată în considerare fiind de 1 102,271 ha. Autoritățile elene au precizat că această suprafață corespunde sumei suprafeței totale indicate în tabelul anexat scrisorii din 10 iulie 2006 și care reia cheltuielile de restructurare și de reconversie a podgoriilor în Grecia suportate efectiv la data de 30 iunie 2006,

și anume 1 085,391 ha, și a suprafeței totale indicate în tabelul anexat la scrisoarea din 10 iulie 2006 și care reia cheltuielile de restructurare și de reconversie a podgoriilor în Grecia lichidate la data de 30 iunie 2006, și anume 16,88 ha. Acestea au amintit de asemenea că totalul cheltuielilor se ridica la suma de 6 829 204,46 euro.

9 La 26 septembrie 2006, cu ocazia celei de a 890-a ședințe a Comitetului de gestiune a vinurilor, autoritățile elene au reiterat către Comisie cererea de a lua în considerare datele rectificate. Comisia a respins oral cererea autorităților elene, arătând că depunerea elementelor corectate este tardivă.

10 La 4 octombrie 2006, Comisia a adoptat decizia [în litigiu]. La aceeași dată, un reprezentant al Comisiei s-a întâlnit cu reprezentanți ai autorităților elene, cărora le-a explicat că, având în vedere termenele, este imposibil să se admită cererea acestora de a fi luate în considerare datele rectificate comunicate la 22 septembrie 2006.

11 La 16 octombrie 2006, autoritățile elene au adresat Comisiei o scrisoare prin care au solicitat modificarea anexei la decizia [în litigiu]. Comisia nu a admis această cerere."

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

8 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 30 noiembrie 2006, Republica Elenă a formulat o acțiune prin care a solicitat anularea sau modificarea deciziei în litigiu, în ceea ce privește partea acesteia referitoare la alocările de ajutoare pentru restructurarea și reconversia podgoriilor în Grecia, pentru a lua în considerare elementele corectate transmise Comisiei la 22 septembrie 2006 și pentru a-i fi distribuite fondurile corespunzătoare.

9 În susținerea acțiunii formulate în fața Tribunalului, Republica Elenă a invocat cinci motive, întemeiate pe caracterul de recomandare al termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000, pe o încălcare a principiului cooperării loiale, pe o încălcare a principiilor bunei-credințe și bunei administrări, pe o încălcare a principiului proporționalității și, respectiv, pe o încălcare a principiului efectului util.

10 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins acțiunea menționată.

11 În ceea ce privește primul motiv, Tribunalul a considerat, la punctul 25 din hotărârea atacată, că rezultă din modul de redactare a articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000, precum și din structura generală și din finalitatea reglementării din care acesta face parte că termenul prevăzut la articolul menționat este un termen imperativ.

12 În această privință, Tribunalul a menționat mai întâi, la punctul următor al respectivei hotărâri, că nu era necesară adăugarea mențiunii „termen imperativ" pentru a conferi un caracter obligatoriu termenului în cauză.

13 Tribunalul a considerat apoi că împrejurarea că trei versiuni lingvistice ale articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000 prevăd că statele membre transmit Comisiei, „până la" 10 iulie a fiecărui an, datele avute în vedere de această dispoziție nu le conferă un sens diferit de cel al celorlalte versiuni lingvistice.

14 De asemenea, potrivit Tribunalului, caracterul obligatoriu al acestui termen era confirmat de funcția avută de acesta în cadrul sistemului de restructurare și de reconversie a podgoriilor, precum și de obiectivul urmărit de declararea cheltuielilor și a suprafețelor menționate la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000 pentru care este prevăzut acest termen în cadrul sistemului respectiv.

15 În această privință, Tribunalul a considerat, la punctul 29 din hotărârea atacată, că termenul prevăzut la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000 are drept funcție să permită o aplicare eficientă a stabilirii alocărilor prevăzute la articolul 14 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1493/1999, astfel încât data la care statele membre sunt ținute să comunice anual informațiile Comisiei trebuie respectată pentru ca alocările financiare indicative prevăzute la articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1493/1999 să fie adaptate, în special în funcție de cheltuielile reale, în conformitate cu articolul 14 alineatele (1) și (2) din regulamentul respectiv.

16 Tribunalul a menționat de asemenea, la punctele 30-32 din hotărârea atacată, că data de 10 iulie, care este legată de cea de 15 octombrie, a fost stabilită în scopul de a permite Comisiei să dispună de timpul necesar pentru adoptarea și publicarea deciziei de stabilire a alocărilor financiare definitive, prevăzută la articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1493/1999, înainte de sfârșitul exercițiului financiar.

17 Tribunalul a considerat în plus, la punctele 33-35 din hotărârea atacată, că, pentru a permite statelor membre să efectueze ultimele plăți, referitoare la cheltuielile declarate potrivit articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000, înainte de sfârșitul exercițiului financiar în curs și pentru a obține rambursarea acestora de către Comisie înainte de sfârșitul exercițiului bugetar, pe liniile bugetare disponibile pentru acest exercițiu financiar, efectul util al dispozițiilor în cauză implică faptul că decizia de stabilire a alocărilor financiare definitive destinate statelor membre pentru exercițiul financiar trebuie adoptată înainte de sfârșitul acestuia, care este data de 15 octombrie.

18 Tribunalul a considerat în continuare, la punctul 39 din hotărârea atacată, că niciun argument privind caracterul obligatoriu sau neobligatoriu al termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000 nu poate fi dedus din alineatul (2) al acestui articol, acesta din urmă referindu-se la consecințele care decurg din transmiterea de date incomplete, sau dintr-o eventuală nerespectare a termenului prevăzut pentru această transmitere de către statul membru respectiv.

19 Tribunalul a respins în plus, la punctul 41 din hotărârea atacată, argumentul Republicii Elene potrivit căruia articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000 ar confirma caracterul de recomandare al termenului prevăzut, întrucât instituie principiul potrivit căruia Comisia este obligată să finanțeze cheltuielile efectiv realizate de către statele membre, ceea ce ar implica posibilitatea acestora de a-și rectifica erorile după data de 10 iulie. În această privință, Tribunalul a considerat, după ce a menționat că articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000 se referă la finanțarea cheltuielilor efectiv realizate și validate, declarate pentru un anumit exercițiu financiar, și nu numai la cea a cheltuielilor efectiv realizate, că acest argument era inoperant întrucât se întemeiază pe o citare incompletă a acestei dispoziții.

20 La punctele 50-60 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins al doilea și al treilea motiv invocate în cadrul acțiunii, prin care Republica Elenă susținea, în esență, că pretinsul caracter eronat al datelor pe care le-a comunicat Comisiei înainte de expirarea termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000 era evident și că, prin urmare, Comisia era obligată, în virtutea principiilor cooperării loiale, al bunei-credințe și al bunei administrări, să țină seama de datele rectificate comunicate după expirarea respectivului termen.

21 După ce a considerat că nu era nicidecum evident caracterul eronat al datelor comunicate de autoritățile elene Comisiei la 10 iulie 2006, Tribunalul a dedus din aceasta, la punctul 57 din hotărârea atacată, că argumentația Republicii Elene se întemeia pe o premisă de fapt eronată.

22 Tribunalul a stabilit în plus, la punctul 58 din hotărârea atacată, că, ținând seama de caracterul obligatoriu al termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000, un stat membru nu este îndreptățit să solicite Comisiei ca aceasta să ia în considerare datele comunicate după expirarea termenului respectiv. Tribunalul a precizat în continuare, la punctul 59 din această hotărâre, că, deși nu este total exclusă luarea în considerare a unor date comunicate tardiv de către un stat membru, Comisia poate refuza să ia în considerare astfel de date dacă acest lucru se poate opune adoptării în timp util a deciziei de stabilire a alocărilor financiare definitive destinate statelor membre pentru exercițiul financiar în cauză. Prin urmare, Tribunalul a concluzionat că Comisia nu a încălcat principiile invocate prin faptul că a decis să nu țină seama de datele rectificate, în măsura în care Republica Elenă nu le-a comunicat decât la 22 septembrie 2006, adică la mai mult de două luni după comunicarea inițială a datelor pretins eronate și cu numai trei săptămâni înainte de data limită pentru adoptarea deciziei, 15 octombrie 2006.

23 Tribunalul a respins și al patrulea motiv invocat de Republica Elenă și întemeiat pe o încălcare a principiului proporționalității.

24 Acesta a considerat mai întâi, la punctul 66 din hotărârea atacată, că, contrar argumentului Republicii Elene potrivit căruia Comisia ar fi încălcat principiul proporționalității și principiul *non bis in idem* prin faptul că i-a impus o dublă sancțiune ca urmare a aplicării cumulative a articolului 16 alineatul (2) și a articolului 17 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1227/2000, din decizia în litigiu nu reiese că i-ar fi fost aplicat de Comisie articolul 16 alineatul (2) din regulamentul menționat.

25 Tribunalul a respins apoi, la punctele 69-75 din hotărârea atacată, argumentul Republicii Elene potrivit căruia Comisia ar fi încălcat principiul proporționalității prin faptul că i-a impus o sancțiune disproporționată în raport cu eroarea informatică a autorităților elene.

26 Tribunalul a respins totodată al cincilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului efectului util.

27 După ce a amintit că stabilirea unui termen imperativ se impune pentru a permite adoptarea deciziei Comisiei de stabilire a alocărilor financiare definitive destinate statelor membre înainte de sfârșitul exercițiului financiar în cauză, Tribunalul a dedus din aceasta, la punctul 79 din hotărârea atacată, că efectul util al articolelor 11, 13 și 14 din Regulamentul nr. 1493/1999, precum și al articolelor 16 și 17 din Regulamentul nr. 1227/2000 nu se opune aplicării unui termen imperativ și nici refuzului de a lua în considerare datele comunicate de un stat membru după expirarea acestui termen, chiar dacă acestea au drept consecință reducerea ajutoarelor acordate statului membru în cauză.

Concluziile părților

28 Republica Elenă solicită Curții:

— declararea recursului ca admisibil;

— anularea hotărârii atacate;

— admiterea acțiunii conform concluziilor prezentate în susținerea acesteia;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în cadrul procedurii de recurs, cât și în cadrul procedurii desfășurate în fața Tribunalului.

29 Comisia solicită Curții:

— respingerea recursului ca inadmisibil și ca nefondat;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

30 În susținerea recursului formulat, Republica Elenă invocă trei motive întemeiate pe interpretarea eronată a articolului 16 alineatele (1) și (2) și a articolului 17 din Regulamentul nr. 1227/2000, pe faptul că Tribunalul nu a ținut seama de conținutul mai multor principii generale de drept și, respectiv, pe caracterul contradictoriu al motivării.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe interpretarea eronată a articolului 16 alineatele (1) și (2) și a articolului 17 din Regulamentul nr. 1227/2000

Argumentele părților

31 Republica Elenă critică faptul că Tribunalul ar fi interpretat în mod eronat articolul 16 alineatele (1) și (2) și articolul 17 din Regulamentul nr. 1227/2000, a căror interpretare coroborată ar demonstra, contrar celor reținute de Tribunal, că termenul menționat la respectivul articol 16 alineatul (1) are un caracter de recomandare.

32 Caracterul de recomandare al respectivului termen ar rezulta în special din articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1227/2000. În această privință, Republica Elenă susține că din modul de redactare a acestei dispoziții reiese că transmiterea de informații incomplete sau în afara termenului nu are drept consecință decât aplicarea unei reduceri temporare și forfetare a avansurilor. Potrivit acestui stat membru, rezultă că această sancțiune va putea fi ridicată ulterior în cazul în care respectivul stat membru completează sau transmite informațiile înainte de adoptarea deciziei de stabilire a alocărilor financiare definitive acordate statelor membre, astfel încât acesta nu va fi supus niciunei sancțiuni și niciunei reduceri a sumelor la care are dreptul.

33 Potrivit Republicii Elene, este de neconceput ca legiuitorul Uniunii să fi adoptat, cu privire la statele membre care transmit informații greșite în termen, o dispoziție mai severă decât cea aplicabilă celor care nu au transmis nicio informație sau care au transmis informații incomplete.

34 Caracterul de recomandare al termenului în cauză ar decurge de asemenea din textul articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000, potrivit căruia sunt finanțate cheltuielile efectiv realizate, iar nu cheltuielile realizate și declarate, astfel cum a afirmat Tribunalul. Republica Elenă deduce din aceasta posibilitatea statelor membre de a corecta erorile materiale evidente, și aceasta chiar și după data de 10 iulie.

35 Republica Elenă susține în plus că absența, în versiunea greacă a articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000, a expresiei „cel târziu", care figurează în alte versiuni lingvistice, confirmă caracterul de recomandare al termenului prevăzut la această dispoziție.

36 Faptul că însăși Comisia a admis că a acceptat anumite informații transmise după expirarea termenului menționat ar reprezenta de asemenea un argument în acest sens.

37 Comisia susține că primul motiv invocat în susținerea recursului este inadmisibil în măsura în care prin intermediul acestuia se repetă argumentele invocate în primă instanță.

38 În special, Comisia susține că argumentul Republicii Elene potrivit căruia caracterul de recomandare al termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000 ar fi confirmat de articolul 17 alineatul (1) din același regulament trebuie declarat inadmisibil în măsura în care urmărește să obțină o reexaminare a situației de fapt.

39 Comisia susține, în plus, că nu se poate deduce din articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1227/2000 că termenul prevăzut la alineatul (1) al acestui articol are un caracter de recomandare, în măsura în care rolul și obiectivul acestor dispoziții sunt diferite. Astfel, alineatul (2) nu s-ar aplica decât în cazul unei transmiteri incomplete sau tardive a informațiilor, ceea ce nu ar fi cazul în speță.

40 În ceea ce privește argumentul Republicii Elene întemeiat pe absența sintagmei „cel târziu” în versiunea greacă a articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000, Comisia susține că acesta este inadmisibil în măsura în care are ca obiectiv o nouă examinare a acțiunii formulate în fața Tribunalului. Pe fond, Comisia susține că absența sintagmei menționate în versiunea greacă nu constituie un element de interpretare esențial pentru a aprecia caracterul termenului în litigiu și că, în orice caz, aceasta nu demonstrează că respectivul termen are caracter de recomandare.

41 În sfârșit, ca răspuns la argumentul potrivit căruia caracterul de recomandare al termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000 ar fi demonstrat de faptul că Comisia a recunoscut că acceptă informații transmise în afara termenului, aceasta susține că Tribunalul a considerat în mod întemeiat că un stat membru nu poate cere să fie luate în considerare elementele transmise în afara termenului și că o astfel de cerere poate fi respinsă de Comisie în cazul în care adoptarea în timp util a deciziei de stabilire a alocărilor financiare definitive destinate statelor membre se dovedește imposibilă.

Aprecierea Curții

— Cu privire la admisibilitate

42 Este adevărat că dintr-o jurisprudență constantă rezultă că, potrivit articolului 256 alineatul (1) al doilea paragraf TFUE, articolului 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție și articolului 112 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură al acesteia din urmă, un recurs trebuie să indice cu precizie elementele criticate din hotărârea a cărei anulare se solicită, precum și argumentele juridice care susțin în mod concret această cerere. Prin urmare, un recurs care se limitează la a repeta sau la

a reproduce textual motivele și argumentele care au fost prezentate în fața Tribunalului nu îndeplinește cerințele de motivare ce rezultă din aceste dispoziții (a se vedea printre altele Hotărârea din 24 septembrie 2009, Erste Group Bank și alții/Comisia, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P și C-137/07 P, Rep., p. I-8681, punctul 131).

43 Cu toate acestea, dacă un recurent contestă interpretarea sau aplicarea dreptului comunitar de către Tribunal, aspectele de drept analizate în primă instanță pot fi rediscutate în cadrul recursului. Într-adevăr, dacă un recurent nu ar putea să se bazeze astfel în recurs pe motive și pe argumente utilizate deja în fața Tribunalului, procedura de recurs ar fi lipsită de o parte din sensul său (Hotărârea din 23 aprilie 2009, AEPI / Comisia, C-425/07 P, Rep., p. I-3205, punctul 24).

44 Or, primul motiv invocat de Republica Elenă urmărește tocmai să pună în discuție interpretarea articolelor 16 și 17 din Regulamentul nr. 1227/2000 adoptată de Tribunal. Prin urmare, acest motiv trebuie declarat admisibil.

— Cu privire la fond

45 Articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000 prevede, în majoritatea versiunilor lingvistice, că statele membre transmit Comisiei „cel târziu” la data de 10 iulie a fiecărui an informațiile menționate în această dispoziție.

46 Nu există nicio îndoială că o astfel de formulare conferă respectivului termen un caracter obligatoriu. Faptul că trei versiuni lingvistice, printre care și versiunea greacă, prevăd că statele membre transmit respectivele informații Comisiei „până la" 10 iulie a fiecărui an nu conferă acestui articol un sens diferit în comparație cu celelalte versiuni lingvistice.

47 Această interpretare este confirmată atât de economia Regulamentului nr. 1227/2000, cât și de finalitatea articolului 16 alineatul (1) din regulamentul menționat.

48 În primul rând, trebuie constatat că argumentarea Republicii Elene potrivit căreia caracterul de recomandare al termenului prevăzut de această dispoziție ar rezulta din articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1227/2000 este bazat pe premisa eronată că această dispoziție se referă și la cazul unui stat membru care a omis să transmită Comisiei o declarație în temeiul articolului 16 alineatul (1) din regulamentul menționat, în condițiile în care rezultă în mod clar din cuprinsul acesteia că sunt avute în vedere numai declarațiile incomplete care nu au fost completate la data de 10 iulie a fiecărui an.

49 Astfel, potrivit articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1227/2000, Comisia va reduce avansurile desemnate pentru cheltuielile agricole dacă informațiile pe care Comisia le cere statelor membre conform alineatului (1) al respectivului articol 16 sunt incomplete sau dacă nu s-au respectat termenele.

50 Rezultă că argumentarea Republicii Elene nu poate fi admisă cu privire la acest aspect.

51 De altfel, trebuie subliniat că articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1227/2000 se referă la avansurile desemnate pentru cheltuielile agricole în sensul articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1258/1999, și nu la alocările financiare definitive.

52 Conform acestui articol, Comisia pune la dispoziția statelor membre, sub forma unor avansuri din cheltuielile prevăzute și efectuate în cursul unei perioade de referință, alocările necesare pentru acoperirea cheltuielilor la care se face referire la articolele 2 si 3 din acest regulament. În temeiul articolului 7 alineatul (2) din același regulament, Comisia decide asupra avansurilor lunare din cheltuielile prevăzute și efectuate de agențiile de plată acreditate. Aceste avansuri sunt plătite statului membru cel târziu în a treia zi lucrătoare a lunii următoare celei în care s-au efectuat cheltuielile.

53 Acesta este contextul în care articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1227/2000 prevede că, dacă informațiile pe care Comisia le cere statelor membre conform alineatului (1) al aceluiași articol sunt incomplete sau nu s-au respectat termenele, Comisia va reduce avansurile desemnate pentru cheltuielile agricole pe o bază temporară și forfetară.

54 Prin urmare, articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1227/2000 urmărește în mod specific să determine statele membre să își respecte obligația de declarare ce decurge din alineatul (1) al articolului menționat.

55 În al doilea rând, argumentarea Republicii Elene potrivit căreia modul de redactare a articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000 ar confirma caracterul de recomandare al termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (1) din regulamentul menționat nu poate fi admisă.

56 Potrivit acestui articol, sunt finanțate, în limita sumelor notificate Comisiei în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din același regulament, cheltuielile efectiv apărute, validate și declarate.

57 Contrar celor afirmate de Republica Elenă, modul de redactare a acestei dispoziții nu conține niciun element care să indice o obligație a Comisiei de a se baza pe datele reale și, așadar, de a ține seama de modificările efectuate de statele membre după expirarea termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000.

58 În schimb, din articolul 17 alineatul (4) din regulamentul menționat rezultă în mod expres că, prin derogare de la alineatul (1) al articolului menționat, se aplică o sancțiune în cazul în care suprafața totală notificată în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) litera (a) din acest regulament este mai mică decât numărul de hectare indicat în alocarea pentru exercițiul financiar respectiv, acordată statului membru în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1493/1999.

59 Prin urmare, contrar celor susținute de Republica Elenă, Comisia nu este obligată să se bazeze, pentru adoptarea deciziei de stabilire a alocărilor financiare definitive, pe suprafața totală reală, ci numai pe cea care i-a fost notificată în cadrul termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000.

60 În al treilea rând, din obiectivul urmărit de declarația prevăzută la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000 rezultă că data de 10 iulie are scopul de a permite Comisiei să adopte în timp util decizia de stabilire a alocărilor financiare definitive acordate statelor membre, astfel încât aceasta nu poate fi obligată să se bazeze pe date modificate comunicate după acest moment pentru adoptarea deciziei menționate.

61 În această privință, trebuie amintit că, în aplicarea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1493/1999, Comisia alocă în fiecare an statelor membre o primă tranșă de credite pe baza criteriilor obiective, luând în considerare situațiile și nevoile speciale, precum și eforturile acceptate, ținându-se seama de obiectivul planului de măsuri. În temeiul alineatului (2) al acestui articol, dotarea inițială este adaptată, într-o a doua etapă, în funcție de cheltuielile reale și de previziunile cheltuielilor revăzute comunicate de statele membre, ținându-se seama de obiectivul planului de măsuri și în limita creditelor disponibile.

62 În acest context, obligația prevăzută la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000 este destinată să permită Comisiei să dispună de elementele necesare pentru a stabili în mod definitiv alocările financiare, conform articolului 14 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1493/1999.

63 Or, doar o interpretare strictă a termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000 permite să se garanteze că alocările financiare atribuite statelor membre, care nu sunt inițial acordate decât cu titlu provizoriu în temeiul articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1493/1999, vor putea fi adaptate în timp util de Comisie în funcție de cheltuielile reale.

64 În această privință, trebuie subliniat că, pe de o parte, potrivit articolului 17 alineatul (8) din Regulamentul nr. 1227/2000, trimiterile la un anumit exercițiu financiar se referă la plățile efectiv realizate de statele membre între data de 16 octombrie a unui an și 15 octombrie a anului următor și că, pe de altă parte, conform articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1258/1999, Comisia decide asupra avansurilor lunare din cheltuielile prevăzute și efectuate de agențiile de plată acreditate, cheltuielile efectuate între 1 și 15 octombrie fiind înregistrate ca efectuate în luna octombrie și

cheltuielile efectuate în perioada cuprinsă între 16 și 31 octombrie fiind înregistrate ca efectuate în luna noiembrie. Avansurile menționate sunt plătite statului membru cel târziu în a treia zi lucrătoare a lunii următoare celei în care s-au efectuat cheltuielile.

65 În aceste condiții, pentru a permite statelor membre să efectueze, înainte de sfârșitul exercițiului financiar în curs, ultimele plăți referitoare la cheltuielile declarate potrivit articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000 și să obțină rambursarea acestora de către Comisie, înainte de sfârșitul exercițiului bugetar, pe liniile bugetare disponibile pentru acest exercițiu financiar, este necesar ca decizia de stabilire a alocărilor financiare definitive acordate statelor membre pentru exercițiul financiar respectiv să fie adoptată înainte de sfârșitul acestuia, și anume înainte de 15 octombrie.

66 Pentru a fi în măsură să adopte și să publice înainte de această dată decizia de stabilire a alocărilor financiare definitive menționate, este important ca, ținând seama de constrângerile procedurale cărora este supusă, Comisia să dispună de informații referitoare la toate statele membre cel târziu la data de 10 iulie din cadrul exercițiului respectiv.

67 În această privință, trebuie amintit că, astfel cum rezultă din articolul 17 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1227/2000, este exclusă orice modificare separată a alocării financiare acordate unui stat membru. Astfel, în temeiul acestei dispoziții, cererile de finanțare ulterioară a cheltuielilor exercițiului în curs, menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (c) din regulamentul amintit, nu pot fi acceptate decât în măsura în care există sume disponibile după ce a fost dedus, pentru toate statele membre, din suma totală alocată statelor membre totalul sumelor notificate în conformitate cu

articolul 16 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1227/2000 și al sumelor declarate în conformitate cu litera (b) a acestei dispoziții.

68 Din considerațiile care precedă rezultă că Comisia nu poate fi obligată să accepte date care i-au fost transmise în afara termenului, în măsura în care aceasta ar putea împiedica adoptarea în timp util a deciziei de stabilire a alocărilor financiare definitive acordate statelor membre.

69 Această interpretare nu este repusă în discuție de împrejurarea că Comisia a admis că nu era total exclusă o luare în considerare din partea sa a datelor comunicate cu întârziere, în măsura în care este vorba despre o scurtă depășire a termenului prevăzut și în măsura în care este posibilă adoptarea, înainte de 15 octombrie, a deciziei de stabilire a alocărilor financiare definitive acordate statelor membre pentru exercițiul financiar respectiv.

70 Rezultă din ansamblul considerațiilor care precedă că primul motiv nu este întemeiat. Prin urmare, acesta trebuie respins.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o apreciere eronată a mai multe principii generale de drept

71 Prezentul motiv se împarte în două aspecte.

Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiilor generale ale cooperării loiale, bunei-credințe și bunei administrări

— Argumentele părților

72 Republica Elenă susține că Tribunalul a stabilit în mod greșit că, prin faptul că nu a ținut seama de datele modificate care i-au fost transmise de autoritățile elene și prin faptul că a reținut date vădit eronate, în condițiile în care ar fi dispus de suficient timp pentru a include datele corectate în decizia sa, Comisia nu a încălcat principiile cooperării loiale, bunei administrări și bunei-credințe.

73 La rândul său, Comisia susține că această argumentare trebuie respinsă ca inadmisibilă în măsura în care reiterează argumentele deja invocate în primă instanță fără a demonstra de ce ar fi eronată aprecierea Tribunalului.

— Aprecierea Curții

74 Prin intermediul primului aspect al celui de al doilea motiv, Republica Elenă susține, în esență, că principiile cooperării loiale, bunei administrări și bunei-credințe ar fi trebuit să determine Comisia, pe de o parte, să nu țină seama de datele vădit eronate

care îi fuseseră transmise și, pe de altă parte, să ia în considerare datele corectate, din moment ce dispunea de timpul necesar pentru a le include în decizia în litigiu.

75 Trebuie arătat de la bun început că, astfel, Republica Elenă încearcă, în esență, să repună în discuție aprecierile referitoare la situația de fapt făcute de Tribunal la punctele 57 și 59 din hotărârea atacată. Astfel, Tribunalul a considerat, pe de o parte, la punctul 57 din hotărârea atacată, că nu era nicidecum evident caracterul eronat al datelor comunicate de autoritățile elene la 10 iulie 2006. Pe de altă parte, la punctul 59, Tribunalul a considerat, în esență, că atunci când au fost transmise Comisiei datele corectate, aceasta nu mai dispunea de timpul necesar pentru a le lua în considerare în cadrul adoptării în timp util a deciziei în litigiu.

76 În această privință, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 225 alineatul (1) CE și cu articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție, recursul se limitează la chestiuni de drept, Tribunalul fiind singurul competent să constate și să aprecieze faptele pertinente, precum și să aprecieze elementele de probă. Aprecierea acestor fapte și elemente de probă nu constituie, așadar, cu excepția cazului denaturării acestora, o chestiune de drept supusă ca atare controlului Curții în cadrul unui recurs (a se vedea printre altele Hotărârea din 19 septembrie 2002, DKV/OAPI, C-104/00 P, Rec., p. I-7561, punctul 22, Hotărârea din 12 ianuarie 2006, Deutsche SiSi-Werke/OAPI, C-173/04 P, Rec., p. I-551, punctul 35, și Hotărârea din 15 aprilie 2010, Schräder/OCVV, C-38/09 P, Rep., p. I-3209, punctul 69).

77 Or, în speță, Republica Elenă nu a demonstrat și nici măcar nu a invocat vreo denaturare a situației de fapt sau a elementelor de probă prezentate Tribunalului. Prin urmare, primul aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins ca inadmisibil.

Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului general al egalității de tratament

— Argumentele părților

78 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, Republica Elenă susține că Tribunalul a stabilit în mod greșit că, prin faptul că a refuzat să ia în considerare datele corectate care i-au fost transmise cu întârziere, Comisia nu a încălcat principiul general al egalității de tratament.

79 Potrivit acestui stat membru, comportamentul Comisiei este contrar principiului egalității de tratament între statele membre în măsura în care instituția menționată acceptă în mod arbitrar elemente transmise în afara termenului de alte state membre.

80 În ceea ce o privește, Comisia susține că acest argument trebuie respins ca inadmisibil întrucât a fost invocat pentru prima dată în stadiul recursului și întrucât nu menționează elementele de drept și de fapt fundamentale pe care se bazează acest motiv. În subsidiar, Comisia susține că acest argument este neîntemeiat.

— Aprecierea Curții

81 În prealabil, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, a permite unei părți să invoce pentru prima dată în fața Curții un motiv pe care nu l-a invocat în fața Tribunalului ar echivala cu a-i permite să sesizeze Curtea, a cărei competență

în materie de recurs este limitată, cu un litigiu mai extins decât cel cu care a fost învestit Tribunalul. În cadrul unui recurs, competența Curții este limitată la aprecierea soluției legale date cu privire la motivele dezbătute în fața primei instanțe (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 iunie 1994, Comisia/Brazzelli Lualdi și alții, C-136/92 P, Rec., p. I-1981, punctele 58 și 59, Hotărârea din 30 martie 2000, VBA/VGB și alții, C-266/97 P, Rec., p. I-2135, punctul 79, Hotărârea din 29 aprilie 2004, Henkel/OAPI, C-456/01 P și C-457/01 P, Rec., p. I-5089, punctul 50, precum și Hotărârea din 18 decembrie 2008, Les Éditions Albert René/OAPI, C-16/06 P, Rep., p. I-10053, punctul 126).

82 Or, se impune constatarea că motivul invocat de Republica Elenă potrivit căruia Comisia nu a respectat principiul egalității de tratament prin acceptarea, după expirarea termenului, a unor date provenind de la alte state membre nu a fost invocat în fața Tribunalului.

83 În aceste condiții, cel de al doilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins ca inadmisibil.

84 În consecință, al doilea motiv trebuie respins în întregime ca inadmisibil.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe caracterul contradictoriu al motivării

Argumentele părților

85 Republica Elenă susține că Tribunalul s-a contrazis prin faptul că a afirmat, pe de o parte, la punctele 25, 36 și 43 din hotărârea atacată, că termenul prevăzut la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000 are un caracter obligatoriu și

că a considerat, pe de altă parte, la punctul 59 din hotărârea menționată, că datele comunicate tardiv Comisiei pot fi luate în considerare de aceasta din urmă în măsura în care este vorba despre o scurtă depășire a termenului și în măsura în care aceasta nu împiedică adoptarea deciziei de stabilire a alocărilor financiare definitive acordate statelor membre.

86 Potrivit Comisiei, motivarea hotărârii atacate nu este contradictorie, ci se înscrie în cadrul unei logici unitare, și anume cea a aplicării corecte a legislației și, în același timp, a respectării principiului cooperării loiale cu statul în cauză.

Aprecierea Curții

87 În prealabil, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, problema dacă motivarea unei hotărâri a Tribunalului este contradictorie reprezintă o problemă de drept care poate fi invocată în cadrul unui recurs (a se vedea printre altele Hotărârea din 9 septembrie 2008, FIAMM și alții/Consiliul și Comisia, C-120/06 P și C-121/06 P, Rep., p. I-6513, punctul 90, precum și Hotărârea din 16 iulie 2009, Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland/Comisia, C-385/07 P, Rep., p. I-6155, punctul 71).

88 În speță, Tribunalul a afirmat, la punctele 25, 36 și 43 din hotărârea atacată, că termenul prevăzut la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000 are un caracter obligatoriu.

89 Republica Elenă susține că Tribunalul s-a contrazis prin faptul că a considerat apoi, la punctul 59 din hotărârea atacată, că luarea în considerare a datelor comunicate tardiv de un stat membru Comisiei în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000 nu este exclusă în totalitate.

90 Acest argument nu poate fi însă admis.

91 Astfel, trebuie subliniat că, la punctele 31 și 32 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat că data de 10 iulie, prevăzută la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000, a fost stabilită în scopul de a permite Comisiei să dispună de timpul necesar pentru adoptarea și publicarea deciziei de stabilire a alocărilor financiare definitive înainte de 15 octombrie. Instanța menționată a indicat totodată, la punctul 43 din hotărârea atacată, că acest termen avea un caracter obligatoriu pentru statele membre, în sensul că acestea nu sunt îndreptățite să solicite Comisiei luarea în considerare a datelor care îi sunt comunicate după expirarea termenului menționat.

92 Ulterior, Tribunalul a putut afirma, fără să se contrazică, la punctul 59 din hotărârea atacată, că luarea în considerare a datelor comunicate în afara termenului nu putea fi avută în vedere decât în măsura în care este vorba despre o scurtă depășire a acestui termen și în măsura în care adoptarea, înainte de 15 octombrie, a deciziei de stabilire a alocărilor financiare definitive acordate statelor membre pentru exercițiul financiar respectiv nu este compromisă. Astfel, chiar dacă statele au obligația să adreseze Comisiei, cel târziu la data de 10 iulie a fiecărui an, elementele prevăzute la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1227/2000, Comisia dispune, în ceea ce o privește, de posibilitatea de a ține seama de datele care i-au fost transmise după această dată, și

aceasta pentru a nu exclude din decizia finală statele membre care nu au depășit acest termen decât cu câteva zile.

93 În consecință, argumentul referitor la contradicția motivării invocat de Republica Elenă nu poate fi considerat ca fiind întemeiat. Prin urmare, al treilea motiv de recurs trebuie respins.

94 Rezultă din ansamblul considerațiilor care precedă că niciunul dintre motivele invocate de Republica Elenă în susținerea recursului său nu poate fi admis și, prin urmare, că acesta nu poate decât să fie respins.

Cu privire la cheltuielile de judecată

95 Potrivit articolului 69 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

96 Întrucât Comisia a solicitat obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

Semnături